

15 Temmuz 2010 Perşembe

...

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 17.43

BAŞKAN: Başkan Vekili Nevzat PAKDİL

KÂTİP ÜYELER: Bayram ÖZÇELİK (Burdur), Yusuf COŞKUN (Bingöl)

----- 0 -----

...

3. Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Karamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı; Harçlar Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı; Ordu Milletvekili Rahmi Güner'in; 3717 Sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun ve 657 Sayılı Kanunun 152 nci Maddesinin "II-Tazminatlar" Kısımının (G) Bölümünde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi; Konya Milletvekili Kerim Özkul ve 4 Milletvekilinin; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi; Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak'ın; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/886, 1/838, 2/599, 2/712, 2/727) (S. Sayısı:536) [\(*\)](#)

BAŞKAN – Komisyon? Yerinde.

Hükûmet? Yerinde.

Komisyon raporu, 536 sıra sayısıyla bastırılıp dağıtılmıştır.

Saygıdeğer milletvekilleri, alınan karar gereğince bu tasarı, İç Tüzük'ün 91'in maddesi kapsamında temel kanun olarak görüşülecektir. Bu nedenle tasarı, tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanıp maddelerine geçilmesi kabul edildikten sonra bölümler hâlinde görüşülecek ve bölümlerde yer alan maddeler ayrı ayrı oylanacaktır.

Tasarının tümü üzerinde ilk söz, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Trabzon Milletvekili ve Grup Başkan Vekili Sayın Akif Hamzaçebi'ye aittir. (CHP sıralarından alkışlar)

Buyurun efendim.

CHP GRUBU ADINA MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; tasarının tümü üzerinde Cumhuriyet Halk Partisi Grubu görüşlerini açıklamaya geçmeden önce, sizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; tasarı, çok sayıda vergi kanunu ile diğer bazı kanunlarda değişiklik yapılmasını düzenlemektedir. Esas itibarıyla, yasama tekniğinde "torba yasa tasarısı" olarak isimlendirdiğimiz tasarılarından biridir. Torba tasarılarla ilgili olarak Sayın Maliye Bakanı, daha önce, Bakan olduktan bir süre sonra, Plan ve Bütçe Komisyonunda yapılan görüşmeler sırasında kendi görev döneminde bundan sonra herhangi bir torba yasa tasarısı hazırlamayacağını, Türkiye Büyük Millet Meclisine böyle bir tasarı sevk etmeyeceğini ifade etmişti. Görüyorum ki, Sayın Bakan bu sözünü çok çabuk unutmuş.

Aslında Sayın Bakanın bu sözü bir gerçeği de yansıtmıyor. Yani eğer çok çeşitli kanunda değişiklik yapılması ihtiyacını Maliye Bakanlığı olarak duyuyor iseniz, bunların hepsini bir tasarı içerisinde getirmenin de herhangi bir sakıncası yok. Yani böyle bir

taahhüde girmek de doğru değildi aslında ama yanlış olan, Maliye Bakanlığının hazırlamış olduğu böyle bir tasarıya Plan ve Bütçe Komisyonunda, o tasarıyla ilgili olan, olmayan birçok önerinin dâhil edilmesidir. Sayın Maliye Bakanı bu sürece maalesef müdahil olmamıştır. Maliye bakanları getirmiş olduğu tasarıların arzu ettiği şekilde Türkiye Büyük Millet Meclisinde çıkmasından sorumludur. “Ne yapalım, Plan ve Bütçe Komisyonu böyle istedi.” dersiniz, siz getirmiş olduğunuz tasarinin felsefesinden uzaklaşarak başka yönlere giden, her isteyen her istediğini koyduğu bir tasarı yaparsanız, Maliye Bakanlığının saygınlığını bir kenara atmış olursunuz. Bu yasa anlayışını, Maliye Bakanının bu şekilde bir yasama sürecine müdahil oluşunu doğru bulmadığımı ifade etmek istiyorum.

Değerli arkadaşlar, tasarı Anayasa Mahkemesinin çeşitli vergi kanunlarında yapılan düzenlemelerle ilgili olarak Cumhuriyet Halk Partisinin açtığı dava sonucunda vermiş olduğu iptal kararı sonrasında ortaya çıkan boşluğu giderme amacıyla hazırlanmıştır, ilk yola çıkış gerekçesi budur. Bunun yanına gelir idaresi teşkilatına ilişkin olarak birtakım düzenlemelerin yapılması ilave edilmiş, sonra başka başka, ilgili ilgisiz birçok madde ilave edilerek tasarı bugünkü şekline dönüştürülmüştür.

Çeşitli vergi kanunlarıyla ilgili olarak Cumhuriyet Halk Partisinin Anayasa Mahkemesine açmış olduğu dava esasen o dava konusu yasanın Türkiye Büyük Millet Meclisi görüşmeleri sırasında Cumhuriyet Halk Partisinin ifade ettiği görüşlerin dikkate alınmaması sonucu açılmıştır. Açık ve net bir şekilde hukuka, Anayasa’ya aykırı olan düzenlemeler o dönemin Maliye Bakanı tarafından tasarıya konulmuş, burada ısrarlı önerilerimiz, uyarılarımız olmasına rağmen dikkate alınmamıştır. Nihayet, bunlar Anayasa Mahkemesinin hukuka uygun kararları sonucunda bozulmuştur, iptal edilmiştir.

Nedir bunlar? Bunlardan bir tanesi gelir vergisi tarifesidir. Gelir vergisi tarifesinde bir değişiklik yapıyorsanız, herkesin vergi yükünü düşürüyorsanız veya en azından sabit kalıyorsa, belli bir ücret grubunun vergisini yükselten düzenleme yapamazsınız. Bu, Anayasa’nın eşitlik ilkesine aykırı. “Hayır, biz yaparız.” dedi o zaman Maliye Bakanlığı, Anayasa Mahkemesi “Yapamazsınız.” dedi, iptal etti. Şimdi onun yerine bir düzenleme getiriliyor ama o da Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerini karşılamaktan uzak. Anayasa Mahkemesi vergi tarifesinde belirli bir gelir seviyesinin üzerinde ücret gelirleri için “...% 35 oranında vergilendirilir.” hükmünü iptal ederken, bunu Anayasa’nın eşitlik hükmüne aykırı bulurken, siz, oranla oynamayıp gelir dilimleriyle oynayarak “Anayasa Mahkemesi kararına uygun düzenleme yaptım.” diyemezsiniz, yaparsanız bunun da Anayasa’ya aykırı olduğunu biz bu kürsüden iddia ederiz. Tabii ki karar Anayasa Mahkemesininindir.

İkinci konu: Neyi Anayasa Mahkemesine götürdük biz? Yatırım indirimine ilişkin olarak o zaman yapılmış olan düzenlemeyi. 1/1/2006’dan itibaren geçerli olmak üzere yürürlüğe giren kanun yatırım indirimini kaldırmış ancak mükelleflerin 2005 yılı sonuna kadar ilgili yıl kazançlarından indiremedikleri yatırım indirimi tutarlarının gelecek yıllara yönelik olarak ancak üç yıl içinde indirim konusu yapılabileceğini düzenlemiştir, yani 2006, 2007, 2008 yıllarında indirim konusu yapılabilir. Peki, yapamadı, mükellefin kazancı yeterli değil. “Hayır yapamazsın.” diyor o zamanki yasa. Yapmayın, bu, hukuk devleti ilkesine aykırı. Hukuk devleti, bütün vatandaşlarına hukuk güvenliği veren, tanıyan devlet demektir. Hukuk güvenliği, bugün karar alan, bugün işlem yapan vatandaşın yarın hangi

kararlara tabi olacağını bugünden bilebilmesi demektir, hukuk güvenliği budur. Hukuk devleti, vatandaşlara bu güvenliği verir, yarın sabah uyandığında sürpriz bir kararla karşılaşmaz.

Evet Anayasa Mahkemesine götürdük, Anayasa Mahkemesi: “Evet, üç yılla sınırlayamazsınız, bu kazanılmış hak ilkesine aykırıdır.” dendi. Bu kadar zaman kaybetmeye gerek var mıydı? Yoktu. Şimdi o kararın gereğini yerine getirmek üzere burada bir madde düzenleniyor. Madde yeni bir Anayasa’ya aykırılığı bünyesinde barındırıyor, nedir bu? Evet, yıl sınırlamasını kaldırmış Maliye Bakanlığı ama ilgili yıl kazancının yani 2006 öncesinde kazanılmış olan yatırım indirimi istisna tutarlarının bundan sonra yapılacak indirimlerinde yapacağınız indirim ilgili yıl kazancının yüzde 25’ini geçemez. 2006 öncesinde böyle bir oransal sınırlama var mı? Yok. Yine bir Anayasa’ya aykırılık yaratıyorsunuz burada.

Devam ediyorum: Dar mükellefler -çok iyi hatırlanacaktır- yani Türkiye’de yerleşik olmayan kişilerin, yabancıların Türkiye’de elde ettikleri menkul sermaye iratlarından yani hazine bonusu, devlet iç borçlanma senedi ve diğer menkul kıymetlerin alım satım gelirlerinden veya onların faiz gelirlerinden elde ettikleri gelir Hükûmetin o zamanki kararıyla yüzde sıfır oranlı stopaja tabi tutulmuştu yani stopaj yok. Peki, Türkiye’de yerleşik kişiler... Onların bu gelirleri yüzde 10 oranında. Kanun “yüzde 15” diyordu, sonra onu Bakanlar Kurulu kararıyla yüzde 10’a indirdiler. Ya yapmayın, bir devlet kendi yatırımcısını cezalandırır mı? Olur mu, olur mu böyle bir şey? Eşitlik ilkesine aykırı. Türkiye’deki vatandaşı, yurt dışından parayı dolaştır getir de, öyle bir dolambaçlı yola git, öyle sen de bu stopajdan kurtul diye yönlendiren bir Hükûmet olabilir mi, böyle bir idare olabilir mi?

Evet, Anayasa Mahkemesi, tabii bunu da iptal etti. Bu da eşitlik ilkesine aykırı. Evet, onu getiriyor, burada Hükûmet onu düzenliyor ama Türkiye yıllarını kaybetti bu esnada. 2006 yılında Mayıs-Haziran aylarındaki o ekonomide meydana gelen para piyasalarındaki dalgalanmadan dolayı o zamanki hükûmet, panik psikolojisiyle, nedeni vergi olmayan bir problemi vergiyle çözmeye çalıştı, hemen “sıfır” dedi yabancılarda, hemen sıfır... Yabancıların oyununa geldiniz, indirdiniz. Yabancı onunla ilgili değil, o zamanki dalgalanmanın nedeni burada vergi olduğu için değil.

Şimdi, bu kadar yılı kaybettik ama yapılan düzenlemeler hukuka, Anayasa’ya uygun değil, kazanılmış haklar ilkesine aykırı. Türkiye, 2005 yılında bir Gelir İdaresi Teşkilat Kanunu’nu kabul etti yani daha önce Maliye Bakanlığı bünyesinde Gelirler Genel Müdürlüğü olarak faaliyet gösteren birim ikiye ayrıldı. Uygulama işi, vergiye yönelik uygulama işi ayrı bir birim olarak örgütlendi “Gelir İdaresi Başkanlığı” oldu bunun adı. Politika işi yani vergi oranları ne olacaktır, kanunlar nasıl yazılacaktır, kanunlarda hangi tercihler yapılacaktır, neler vergiden istisna olacak, neler olmayacak gibi konulardaki çalışmaları yürütmek üzere de bir politika birimi oluşturuldu. Bunun adı da “Gelir Politikaları Genel Müdürlüğü” oldu çünkü politika hükûmetlerin işidir, o Maliye Bakanlığı bünyesinde kaldı. Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Bakanlığının bağlı kuruluşu olarak örgütlendi. Neden bağlı kuruluş yapıldı? Efendim “Bu yarı özerk bir idare olmalı.” dendi çünkü demokratik devletin, bütün dünyada demokratik devletlerin zor kullandığı en geniş alan vergidir. Çok önemli bir yetkiyi kullanıyor Gelir İdaresi, yürütme organı. O nedenle bunu biraz siyasetin etkisinin dışına çıkaralım, siyasetin etkisinden uzaklaşsın yani

popülizmin, günlük siyasetin, siyasi müdahalelerin etkisinden uzaklaşsın. Onun için “Yarı özerk bir yapı oluşturalım.” dendi. Yarı özerk bir yapı olmadı o zamanki ama bir adımdı, bir adım. Eksiği var mıydı? Vardı. Bunu o zaman ifade ettik. Dünyada böyle bir eğilim var. 30 tane OECD ülkesinin bugün itibarıyla -2008 yılı rakamlarını en son OECD yayınlıyor- tam 17 ülkesi böyle bir model benimsemiş. Türkiye de bunlardan birisi. 13 ülke de klasik Maliye Bakanlığı formunda devam ediyor. İksinin de doğruları var, yanlışları var. Olabilir, böyle bir modele Türkiye geçebilir. Eksiği vardı.

Şimdi, bu tasarımı Hükümet Türkiye Büyük Millet Meclisine getirdiğinde, Gelir İdaresine biraz daha özerklik tanıma niyetiyle birtakım düzenlemeler yaptı. Düzenlemeler iyi kurgulanmamıştı, eksikti, yanlıştı ama bir şeye dayanıyordu. Şimdi öyle bir model geldi ki karşımıza -Plan ve Bütçe Komisyonundan çıkan model- daha önceki Gelir İdaresi Teşkilat Kanunu’nda kabul edilen anlayışın gerisine gitti. Bu hiçbir şeye benzemiyor. Orada iyi kötü bir adım atılmıştı, bu adımın devamını getirmek gerekiyordu, oradan geriye gidildi.

Yarı özerk Gelir İdaresinin nasıl bir özelliği olmalı? Bir: Uygulamaya Bakan karışmayacak. Bakan hesap soracak Gelir İdaresi Başkanından: “Görevini iyi yaptın mı, yapmadın mı? Vergi iaden iyi mi, kötü mü? Mükellefler idarenden memnun mu, değil mi? Bütçe hedeflerini tutturabiliyor musun, tutturamıyor musun?” Bu konularda Gelir İdaresi Başkanı Bakana sorumlu; tam özerk değil onun için, yarı özerk ama uygulamaya karışmayacak Maliye Bakanı, vergi denetimine karışmayacak.

Şimdi, Bakan Vergi Denetimi Koordinasyon Kurulunun Başkanı oluyor burada. Yanlış bir model. Gelir İdaresine, harcama konusunda personel politikasında esneklik tanıyan -bence- tasarının en iyi iki hükmü de çıkarılmış durumda, en iyi iki hükmü çıkarıldı. İşte siyasetin etkisinden, Bakanın etkisinden uzak olacak dedik. Yani harcama için Gelir İdaresi Başkanı Bakana gidip “Aman, Sayın Bakanım, bana biraz para verin de yatırım yapayım.” derse o idarenin özerkliği kalır mı? Kalmaz. Harcama yönünden özerk olacaktı, personel politikası yönünden özerkliği olacaktı, insan kaynakları yönetimi yönünden özerk alanları olacaktı. İyi kötü bir şey vardı, onlar yok edilmiş tasarıda.

Bir de şunu söyleyeyim: Yani Türkiye’de yarı özerk Gelir İdaresine bir adım atıldı gibi oldu ama yarı özerk Gelir İdaresi döneminde vergi denetimine siyasetin müdahalesi Türkiye’de konuşulmaya başlandı. Bir vergi inceleme raporuyla ilgili olarak Sayın Başbakan bir televizyon programında, o rapordan haberdar olduğunu, o raporun işleme konulmasından önce kendisine bilgi verildiğini söyledi. Bu bir medya grubuna yönelik bir rapordur. Aslında bu raporla ilgili olarak Sayın Başbakanı bilgi veren kim ise suç işlemiştir. Değil Sayın Başbakanı, Sayın Maliye Bakanına bile Gelir İdaresi bilgi veremez, vergi denetim raporlarıyla ilgili bilgi veremez, verenler suç işler ama o bilgiyi o zamanın Maliye Bakanının verdiği kabul etmek istiyorum yani ama Maliye Bakanı bu bilgiyi nereden almıştır? Bürokrasiden almıştır. Ben arkadaşlarıma buradan kanun hükmünü hatırlatıyorum. Vergi denetimleriyle ilgili Sayın Maliye Bakanı... Kim hakkında hangi inceleme yapılıyor, hangi matrah farkları bulunuyor, nedir burada vergi kanunlarına aykırılıklar? Bunlar Bakanın bilebileceği şeyler değildir, kanun bunları yasaklıyor. Ama eski dönemde yani siyasetin daha hâkim olduğu Gelirler Genel Müdürlüğü döneminde, vergi denetimine siyasetin müdahalesi Türkiye’de hiç konuşulmadı, bunun gölgesi yoktu Maliye Bakanlığında. Çok şükür, Adalet ve Kalkınma Partisiyle birlikte bu gölge Maliye

Bakanlığı üzerine, Gelir İdaresi Başkanlığı üzerine düşmüştür. Sayın Bakana sormak gerekir: Gelir İdaresi Başkanlığındaki atama yetkilerinden vazgeçtiniz mi? Kontrolör atamasını bıraktınız mı Gelir İdaresi Başkanlığına? Başkan yardımcılarının atamasını... Onlara girmeyeyim, belki oralarda başka hukuki şeyler çıkacaktır. Değerli arkadaşlar, bunlar bu tasarinın olumsuz yanlarıdır.

Tabii, Türkiye’de Gelir İdaresi deyince Türkiye’nin gelir performansını değerlendirmek gerekir, vergi performansını değerlendirmek gerekir. Harcamalar veya harcama ihtiyaçları artıyor, buna paralel olarak gelir ihtiyacı duyarsınız. Gelir ihtiyacında, gelir seviyesinde eğer iyi bir durumdaysanız sorun yok ama AKP döneminde Türkiye vergi performansı konusunda bir adım ileri gitmemiştir. Bir adım ileri gitmemiştir. Rakamlar, uluslararası rakamlar bunu gösteriyor. OECD rakamlarına bakın, Türkiye kötüye gidiyor veya yerinde sayıyor.

E, harcamalar artıyor... Kayıt dışını vergileyeceğim, diye sekiz yıldır bir iddia ortaya koymuşsunuz, sadece iddia düzeyinde, bunun adımlarını atmıyorsunuz, atamıyorsunuz. Kayıt dışından vergi alabilmek oradan beslenmemek anlamına gelir. Kayıt dışıyla mücadele edeceklerin böyle bir bağlantısının olmaması gerekir, böyle bir felsefeye sahip olması gerekir. Mücadele edecek felsefe yok ki Adalet ve Kalkınma Partisinde, kayıt dışını önlemek için adım atabilsin. Onun için, Gelir İdaresi iyi niyetle çalışmalar yapıyor, ortaya koyuyor ama iş siyasi kararlılığa, yasa yapmaya gelince Hükûmet sadece lafını ediyor. Meclis tutanaklarını araştıralım, bakalım, hükûmetlerin, Sayın Bakanın bu konuda çok sayıda taahhüdü olduğunu görürüz ama buraya bir tane yasa getirememiştir. Bu yasada -işte Hükûmet geldi gidiyor- bir tane hüküm yoktur kayıt dışını önlemeye yönelik.

Değerli arkadaşlar, bu yasada başka hukuka aykırılıklar var. Olumlu bazı düzenlemeler de var, örneğin vergi inceleme elemanlarının genelgelere, genel tebliğlere aykırı rapor yazamaması şeklinde mükellef hukukunu koruyan, olması gereken düzenlemeler var, ama bir düzenleme var ki buna bu çerçevede getirilmiş olan, kabul etmek mümkün değil. Tasarı diyor ki: İdare eğer bir görüş değişikliği yaparsa, genel tebliğle, sirkülerle herhangi bir görüş değişikliği yapar ise bu görüş değişikliği yayınlandığı tarihten önceki dönemlere uygulanmaz.

Sayın Bakan, siz yasama organı mısınız? Yani, siz genel tebliğ ve sirkülere hangi yetkiyle bir kanun gücü tanırıyorsunuz. Yasama yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisindedir. Kanunlar yayımlandıkları tarihten sonrası için hüküm ifade ederler, ama geçmişe şamil kanun çıkarılabilir, vatandaşın, mükellefin lehine kanun düzenlemesi yapılacaksa o da o kanunlarda düzenlenebilir.

Bir genel tebliğ yayınlayacaksınız Resmî Gazete’de imzanızla, “Bu bundan sonrası için uygulanır.” diyeceksiniz. Bu mümkün müdür? Anayasa’ya aykırı, hukuka aykırı. Buralara kadar gelmiş. Böyle geçerse belli ki Anayasa Mahkemesine de gidecek, götürülecek. Açık, net. Bu yanışı nasıl muhafaza ediyor, nasıl buna dayanıyorsunuz?

“Vergi performansı iyi değil.” dedim, onu tamamlayayım, biraz önce söylediğim. Bakın, Türkiye'nin vergi yükü 18,6’dır, sosyal güvenlik primleri hariç. OECD 27’lerdedir, Avrupa Birliği 28-29’lardadır. Geride, yani millî gelire oran olarak söylüyorum, gayrisafi yurt içi hasılaya oran olarak söylüyorum.

Hükûmet “Kayıt dışını önleyeceğim.” diyor. Kayıt dışının önlenemediğinin en büyük göstergesi nedir? Dolaylı vergilerin toplam vergiler içerisindeki payı yüksek, yüzde

50'lerde, dolaysız vergiler yüzde 33'lerde. Yani sosyal güvenlik primlerini de katıyorum içine, onları da dolaysız vergi olarak sayıyoruz uluslararası kıyaslamayı yapabilmek için. Dolaylı vergiler Avrupa Birliğinde nedir? Yüzde 34'lerde. Bizde yüzde 50'lerde. İndirdiniz mi? Hayır. Ama lafını ediyorsunuz.

Şimdi, dolaylı vergilerin yüksekliğinin nedeni nedir? Kazanılan gelirden vergi almıyorsunuz, alamıyorsunuz, alma niyetiniz yok. Vergi, vergi yükü ücretlilerin, düzgün çalışan büyük işletmelerin, sanayicilerin, küçük esnafın, bunların üzerinde.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, buyurun konuşmanızı tamamlayınız efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Toplam gelir vergisinin oranı, gayrisafi yurt içi hasılaya oranı yüzde 5,6. Avrupa Birliği nedir? 12-13. Yarısı bile değil. Ama tüketim vergilerine geliyoruz, Avrupa Birliğinin 2 katıyız. Tüketim vergilerine, özellikle özel tüketim vergilerine yüklenmişiz, 2 katına çıkmışız, dolaysız vergilerde, gelir ve kurumlar vergisinde, kazanç üzerinden alınan vergide onların oldukça aşağısındayız, yarısındayız. Hükümet, şimdi buraya bir vergi tasarısı getiriyor, görev süresini tamamlamak üzere, dokuzuncu yılına giriyor ama vergi sisteminde hâlâ adaletin herhangi bir izi yok, adalet sağlama konusunda herhangi bir taahhüdü, çalışması yok Hükümetin.

2002 Seçim Beyannamesi'ni hatırlıyorum Adalet ve Kalkınma Partisinin, vaatlerini hatırlıyorum, önceki Hükümeti ne kadar ağır biçimde eleştirdiğini hatırlıyorum -Acil Eylem Planı dâhil- onların hiçbirisinden eser yok şimdi.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sözlerimi bitiriyorum Sayın Başkan, müsamahanıza teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, bakın, özel iletişim vergisini siz kaldırma sözü vermiştiniz. Bugün, özel iletişim vergisi kalıcı oldu. Onu sabit telefonlara da getirdiniz. “Damga vergisini kaldıracacağız.” demiştiniz, duruyor. “Enerji kaynakları üzerindeki yani akaryakıt üzerindeki o vergileri indireceğiz.” demiştiniz. “Haberleşme üzerindeki vergileri kaldıracacağız.” demiştiniz. Onların hepsi duruyor. Sonra, Sayın Başbakan diyor ki: “Biz söz verdiğimizizi yaparız, biz sözümüzün eriyiz.”

İşte, açın 2003 Ocak ayındaki Acil Eylem Planı'nı, açın seçim beyannamelerinizi. Ne vaat ettiniz, ne yaptınız? vergi sisteminde yapılan bir şey yoktur. Tam tersine, vergi denetimlerine müdahale vardır. Sayın Başbakanın istediği şirketler denetlenmektedir, istemediği şirketler denetlenmemektedir. Tablo bu durumdadır. Üzülüyorum.

Gelir İdaresinin bu gücünü yasama düzeyine taşıyamayan, yani o güçlü kadrosunu...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Son cümlelerim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Güçlü bir Gelir İdaresi vardır, kadro olarak son derece güçlüdür, organizasyon olarak güçlüdür, insan kaynakları olarak güçlüdür. Ama bunu yasama düzeyinde yapılacak düzenlemelerle daha güçlü hâle getirebilecek bir siyasi irade yoktur.

Son olarak da şunu söyleyeyim: Gelir İdaresinde çalışma barışı bozulmuştur. Yönetici personel ile uzman arasında bir dengesizlik vardır. Uzmanlar, her idarenin en

temel personelidir. Uzmanların özlük hakları mutlaka emsalleriyle çok uygun olmalıdır ama yöneticilerin de konumu dikkate alınmalıdır.

İdarenin içinden yapılan uzmanlık sınavında sınavları kazanan personele büyük haksızlık yapılmıştır. Sınavı kazanan, yani 70'in üzerinde puan aldığı hâlde hâlâ bir yasal düzenleme eksikliği nedeniyle kadroya geçemeyen personel vardır; bunu da son olarak dikkatinize sunuyorum.

Sözlerimi burada bitirirken hepinize saygılar sunuyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

...